

Núm. de Protocol: 1000053/2019
Núm. de Rotlle: TSJA-0000049/2020

SENTÈNCIA 49-2020

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocada: Sra. CSM

Apel·lat: Sra. LRF

Representant: Ídem

Advocada: Sra. JOO

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, divuit de desembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000053/2019**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. LRF va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què impugnava les resolucions d'aquest organisme de 2 de maig i 25 de juny de 2019, en virtut de les quals es va denegar la pensió de viduïtat vitalícia que havia sol·licitat la interessada.

La sentència del Tribunal unipersonal del Batlle de 9 de març de 2020 ha estimat la demanda, anul·lant les resolucions impugnades, i ha declarat que la Sra. LRF té dret a percebre una pensió de viduïtat vitalícia a comptar del 8 d'abril de 2019, més els interessos legals generats a partir d'aquesta data.

2.- La representació de la CASS ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) En execució de la sentència d'aquesta Sala núm. 117-2018, de 19 de desembre, la CASS va abonar a la interessada el capital de jubilació que hagués correspost al seu difunt espòs, per import de 21.754,30 €.

b) El pagament del capital de jubilació suposa la devolució de les cotitzacions abonades a la branca jubilació, actualitzades d'acord amb l'IPC anual, segons l'article 197.1 de la Llei de la seguretat social.

c) La devolució d'aquestes cotitzacions comporta que la persona assegurada difunta no acrediti el compliment dels requisits de cotització que s'exigeixen per donar lloc a una pensió de viduïtat vitalícia.

d) La pensió de viduïtat és de naturalesa contributiva i depèn dels punts cotitzats per la persona assegurada. En aquest cas, el retorn de les cotitzacions en forma de capital de jubilació fa que no es puguin computar als efectes de la referida pensió de viduïtat.

3.- La Sra. LRF s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada.

En la seva opinió, les pensions de jubilació i de viduïtat són plenament compatibles, com ha reconegut la CASS i, en conseqüència, no hi ha obstacle al reconeixement de la prestació que sol·licita la interessada.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Es discuteix en aquest procés si l'agent té dret a percebre una pensió vitalícia de viduïtat, com a conseqüència del traspàs del seu cònjuge, quan ja ha percebut el capital de jubilació que hagués correspost a aquest darrer.

Convé recordar que la sentència d'aquesta Sala núm. 117-2018, de 19 de desembre, va declarar el dret de la interessada a percebre aquest capital de jubilació, en base a les especials circumstàncies que concorrien en aquell supòsit, en què l'espòs estava ingressat en un centre hospitalari quan va complir els 65 anys, i va traspasar pocs dies després sense que hagués pogut sol·licitar el capital de jubilació, de manera que es va concloure que la vídua podia reclamar aquesta prestació, com a hereva del seu cònjuge, per les circumstàncies de força major que es presentaven en aquell cas.

Un cop percebut per part de la esposa el capital de jubilació, sol·licita ara una pensió de viduïtat vitalícia, que la sentència apel·lada ha considerat procedent, ja que no aprecia cap incompatibilitat entre les dues prestacions.

Tercer.- En realitat, la qüestió litigiosa no versa tant sobre la compatibilitat entre aquestes prestacions, sinó que el més rellevant és determinar si es donen els requisits que permeten el pagament de la pensió de viduïtat de forma vitalícia.

En termes generals, és cert que la prestació de viduïtat no es incompatible amb la percepció de qualsevol altra pensió econòmica, com afirma expressament l'article 188 de la Llei de la seguretat social. De tota manera, s'ha de compartir la interpretació que fa la CASS, segons la qual el precepte atén de forma especial als supòsits en què es compatibilitza una pensió de viduïtat amb una altra prestació meritada per part del cònjuge o la parella supervivent, en base a les seves pròpies cotitzacions.

En el cas que ara s'examina, la percepció de la pensió de viduïtat exigeix unes determinades cotitzacions prèvies a la branca de jubilació, en base a la naturalesa contributiva de la prestació, en els termes que resulten de l'article 180 de la Llei de la seguretat social.

Ara bé, aquestes cotitzacions prèvies a la branca de jubilació van ser retornades a la interessada quan va obtenir l'abonament del capital de jubilació, d'acord amb la sentència d'aquesta Sala de 19 de desembre de 2018. L'article 197.1 de la Llei de la seguretat social és clar quan afirma que el pagament del capital de jubilació consisteix precisament en el retorn a l'assegurat de les cotitzacions que hagi efectuat a la branca de jubilació.

En conseqüència, un cop s'ha produït aquesta devolució de les cotitzacions, la conseqüència ineludible és que les mateixes no poden ja ser tingudes en compte a l'hora de determinar els períodes de carència que estableix l'article 180 de la Llei de la seguretat social i, en conseqüència, no es reuneixen els requisits necessaris per a generar una pensió de viduïtat.

Des d'un altre punt de vista, s'ha de considerar que l'article 183.1 de la mateixa Llei disposa que *"les vídues o els vidus de de cinquanta-cinc anys o més en el moment de la defunció de la persona assegurada cobren una pensió vitalícia igual a la meitat de la pensió de jubilació que cobrava o que hauria correspost a la persona difunta en el moment de la jubilació"*. En aquest cas, el cònjuge de la interessada no va generar el dret a una pensió de jubilació, sinó a un capital, de manera que tampoc per aquest criteri procedeix reconèixer una pensió vitalícia de viduïtat, que hauria de consistir precisament en la meitat de la pensió de jubilació que hauria de correspondre al seu cònjuge, i que aquest no va meritjar.

En definitiva, segons l'article 183 de la Llei de la seguretat social, la prestació de viduïtat consisteix en el dret a percebre una pensió igual a la meitat de la de jubilació que hagués correspost al difunt, o en la meitat del capital de jubilació. En aquest cas, la interessada no ha percebut només la meitat d'aquests conceptes, sinó la totalitat del capital de jubilació que hauria correspost al seu espòs, segons la sentència d'aquesta Sala de 19 de desembre de 2018. En conseqüència, resulta improcedent reconèixer ara una pensió addicional de viduïtat, que suposaria una duplicitat improcedent respecte de les quantitats ja percebudes.

Per tot això, s'ha d'estimar el recurs d'apel·lació que interposa la CASS i confirmar les resolucions administratives impugnades.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar el recurs d'apel·lació que interposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada el 9 de març de 2020 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, la qual es revoca i deixa sense efecte.

Segon.- Desestimar la demanda interposada per la Sra. LRF i declarar que les resolucions impugnades de la CASS de 2 de maig i 25 de juny de 2019 són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.